

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 1258/2009)

2 Οκτωβρίου, 2012

[ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/Η
ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ/Η
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ,

Καθ' ων η αίτηση.

Α. Ευσταθίου - Νικολετοπούλου (κα), για Ε. Ευσταθίου, για την Αιτήτρια.

*Γ. Λαζάρου, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για Γενικό Εισαγγελέα της
Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια αξιώνει ακύρωση για απόρριψη των ενστάσεών της για τα φορολογικά έτη 1999 –

2003 σε ότι αφορά το αφορολόγητο της σύνταξης χηρείας που η αιτήτρια έλαβε.

Ο σύζυγος της αιτήτριας, ο οποίος βρίσκεται εν ζωή, απολύθηκε από τη δημόσια υπηρεσία στις 11.3.1999. Η απόλυση δημόσιου υπαλλήλου συνεπάγεται απώλεια όλων των ωφελημάτων αφυπηρέτησης. Σε περίπτωση που υπάρχει σύζυγος και εξαρτώμενα τέκνα, τους καταβάλλεται σύνταξη ωσάν ο απολυθείς είχε αποβιώσει κατά την ημερομηνία απόλυσής του και η σύνταξη αυτή υπολογίζεται με βάση τα πραγματικά έτη υπηρεσίας, σύμφωνα με το άρθρο 79 (7) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, Ν.1/90.

Είναι η θέση της αιτήτριας ότι ο νομοθέτης έχει εξομοιώσει τον απολυθέντα δημόσιο υπάλληλο με θανόντα και αφού η σύνταξη χηρείας σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου 1961-2002 απαλλάσσεται από το φόρο, παράνομα οι καθ'ών η αίτηση απέρριψαν την ένστασή της.

Σύμφωνα με το άρθρο 36 του περί Συντάξεων Νόμου του 1997, Νόμος 97(I)/1997, σε περίπτωση θανάτου προσώπου αν ο θανών υπηρετούσε ακόμα ως υπάλληλος και κατά το χρόνο του θανάτου του θα είχε δικαίωμα σύνταξης, εάν είχε τότε αφυπηρετήσει, δυνάμει του άρθρου 9 (ε),

χορηγείται σύνταξη χηρείας όταν καταλείπει σύζυγο και σύνταξη τέκνων, όπως προβλέπεται στη συνέχεια. Σύνταξη χήρας καταβάλλεται στην επιζώσα σύζυγο από το θάνατο του συζύγου της μέχρι το θάνατό της.

Οι καθ' ων η αίτηση υποστηρίζουν ότι το άρθρο 8(στ) του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου του 1961, Ν.58/61, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του Ν.77/90, ορίζει ότι απαλλάσσονται του φόρου, συντάξεις χηρείας χορηγούμενες δυνάμει οποιουδήποτε εγκεκριμένου υπό του Εφόρου σχεδίου συνταξιοδότησης. Συνεπώς, στην παρούσα περίπτωση όπου η σύνταξη χηρείας δεν χορηγήθηκε δυνάμει σχεδίου συνταξιοδότησεως, η σχετική πρόνοια απαλλαγής δεν ισχύει. Περαιτέρω, υποστηρίζουν ότι η σύνταξη η οποία καταβάλλεται στην αιτήτρια δεν συνιστά σύνταξη χηρείας, αφού ο σύζυγός της βρίσκεται εν ζωή και ως εκ τούτου, η ίδια δεν είναι χήρα. Το άρθρο 79(7) απλά προσδιορίζει τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης αυτής.

Θα συμφωνήσω με τους καθ' ων η αίτηση. Εκτός του ότι στο άρθρο 36 του Ν.97(Ι)/1997 σαφώς αναφέρεται ότι ο θανών θα πρέπει να υπηρετούσε ακόμα ως υπάλληλος κατά το χρόνο του θανάτου του, για να θεωρηθεί η σύνταξη στη σύζυγο ως σύνταξη χηρείας. Αφού ο σύζυγος της αιτήτριας βρίσκεται εν ζωή η σύνταξη την οποία λαμβάνει δεν μπορεί να θεωρηθεί ως σύνταξη χηρείας. Το άρθρο 79(7) απλά προσδιορίζει τον τρόπο

υπολογισμού της σύνταξης που λαμβάνει. Αυτό είναι καθαρό από τη διατύπωση της επιφύλαξης του άρθρου 79(7) του Ν.1/90, όπου σαφώς αναφέρεται ότι καταβάλλεται σύνταξη στην περίπτωση απολυθέντος δημόσιου υπάλληλου στη σύζυγο και τα εξαρτώμενα τέκνα, ωσάν αυτός να είχε πεθάνει κατά την ημερομηνία της απόλυσής του. Πράγματι η διατύπωση δεικνύει ότι η αναφορά γίνεται για τον τρόπο υπολογισμού. Η σύνταξη την οποία λαμβάνει η αιτήτρια δεν είναι η σύνταξη χηρείας και συνεπώς η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται, με έξοδα εναντίον της αιτήτριας, όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Φρ. Νικολαΐδης, Δ.